8
Afscheid heer Oskam

Aan de orde is **het afscheid van de heer Oskam**.

De **voorzitter**:
Ingekomen is de volgende brief.

Geachte voorzitter,

Met een onmiskenbaar dubbel gevoel kondigde ik aan dat ik met ingang van 4 januari 2016 de Tweede Kamer der Staten-Generaal zal verlaten om benoemd te worden als burgemeester van Capelle aan den IJssel.

Toen ik lid werd van de Tweede Kamer voor de CDA-fractie, was ik nog niet eerder als gekozen vertegenwoordiger in de politiek werkzaam geweest. Het was dan ook een grote stap van vicepresident van de rechtbank Amsterdam naar het Kamerlidmaatschap. Wel kon ik mij blijven inzetten voor het terrein waar mijn expertise lag, veiligheid en justitie. Ik ben begonnen als officier van justitie in Rotterdam in de uitvoerende macht, daarna werkte ik als rechter in Den Haag, Arnhem en Amsterdam in de rechterlijke macht en nu werk ik in de wetgevende macht in Den Haag. Mijn persoonlijke trias politica is compleet.

De reden voor mij om de landelijke politiek in te gaan, werd voornamelijk ingegeven door het feit dat ik nog altijd veel te veel mis zag gaan binnen de strafrechtketen. Vanuit mijn brede ervaring wilde ik graag een bijdrage leveren aan een beter functionerende strafrechtketen. Dit in een periode waarin veel gereorganiseerd werd binnen politie en justitie en ook bezuinigingen werden doorgevoerd. Van dichtbij maakte ik bijvoorbeeld de sluiting mee van veel gevangenislocaties en zag ik de pijn bij het gevangenispersoneel en de kleine ondernemers die economisch afhankelijk waren van het leven rondom een gevangenis.

Bij de rechtspraak vroegen de rechters aandacht voor de te hoge werkdruk en traden daar, geheel tegen de traditie in, mee naar buiten. Burgers worden geconfronteerd met sluiting van politiebureaus en er was het voorgenomen besluit van de Raad voor de rechtspraak om rechtbanken deels te ontmantelen. Hier maakte ik mij veel zorgen over. In deze context prijs ik mij gelukkig dat ik samen met de andere oppositiepartijen een substantiële bijdrage heb kunnen leveren aan bijvoorbeeld het openhouden van de rechtbanken. Dat je ook vanuit de oppositie een wezenlijke bijdrage kunt leveren, bleek op dergelijke momenten.

Gedurende een jaar was ik naast woordvoerder V en J ook asielwoordvoerder. De complexiteit en gevoeligheid van dat dossier namen explosief toe door de komst van tienduizenden vluchtelingen. Ik heb veel schrijnende gevallen gezien, maar ook de spanning die het in de samenleving teweegbrengt. Het is aan ons allen om ons hier afgewogen meningen en oordelen over te vormen die recht doen aan gevoelens in de samenleving, en oplossingen te brengen voor de lange termijn.

Een speciale taak als Kamerlid mocht ik op mij nemen met het lidmaatschap van de parlementaire enquêtecommissie Woningcorporaties. Niet alleen het opstellen van het rapport dat we hebben opgeleverd en waarvan veel aanbevelingen werden overgenomen in de novelle van minister Blok, maar ook de weg daarnaartoe was een bijzondere ervaring. Zes Kamerleden van verschillende pluimage met een heel sterke staf konden zich in twee jaar tijd de ingewikkelde materie eigen maken. Zij kwamen los van partijpolitiek en hebben zich er gezamenlijk voor ingezet om de problematiek van de woningcorporaties te analyseren en aanbevelingen voor de toekomst te formuleren. Hier kijk ik met plezier op terug.

Terugkijkend op deze termijn denk ik ook aan het wetsvoorstel over de civielrechtelijke aansprakelijkheid van ouders, dat ik in de Eerste Kamer mocht verdedigen, en aan een restrictief coffeeshopbeleid dat we overeind hebben kunnen houden. Naar verluidt, hebben velen bij de bekendmaking van mijn aanstaande benoeming gauw gekeken hoe het zat met de coffeeshops in Capelle aan den IJssel. Voor mij persoonlijk is deze periode als lid van de Tweede Kamer ook een bewogen tijd geweest, met lief en leed. Mijn vader is overleden, ik trad in het huwelijk en ik kreeg twee zonen: Alexander en Benjamin. De jongste kreeg van de minister van Veiligheid en Justitie een bijzonder cadeau: hij is vernoemd in de Handelingen van de Tweede Kamer. Ik ben dankbaar voor alle fijne contacten, ook op persoonlijk gebied, bij dit soort gebeurtenissen.

Bij mijn aantreden in 2012 als lid van de Tweede Kamer viel mij deze hartelijkheid en vriendelijkheid ook op bij de medewerkers van de Bodedienst, de Griffie, de Beveiliging en het Restaurant. Vanaf deze plek wil ik ook graag mijn dank en respect uitspreken voor de leden en de griffier met zijn staf van de vaste commissie voor Veiligheid en Justitie, waarin ik zitting had. In de commissie werd constructief en op een collegiale manier samengewerkt, ondanks de verschillen die er soms waren.

Voorzitter. Ik rond af. Het is nooit mijn sterkste punt geweest om binnen de tijd te blijven. Dat is ook nu weer gelukt. Ik kijk terug op en ben u allen zeer dankbaar voor een prachtige en leerzame tijd in de Kamer. Het was een groot voorrecht om deel uit te mogen maken van deze Kamer. Vanaf 4 januari ga ik mij vanuit een bestuurlijke rol inzetten voor de bewoners van Capelle aan den IJssel. Het gaat u allen goed!

Peter Oskam

(Geroffel op de bankjes)

De **voorzitter**:
Van dit ontslag is mededeling gedaan aan de voorzitter van het centraal stembureau en aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Ik stel voor, deze brief voor kennisgeving aan te nemen.

Daartoe wordt besloten.

(Geroffel op de bankjes)

De **voorzitter**:
Nu mag ik iets terugzeggen.

Geachte heer Oskam, beste Peter. Tijdens je maidenspeech in 2012, die ging over griffierechten, haalde je de trias

politica aan. Het is grappig om te zien dat je daaraan ook in je afscheidsbrief refereert. Je begon ermee en je eindigt ermee.

In je maidenspeech zei je dat je ervaring had opgedaan in zowel de uitvoerende als in de rechtsprekende macht. Je begon je carrière als straatagent in de Haagse Schilderswijk. Je noemde de rellen met nieuwjaar, die de gemeenschap handenvol geld hebben gekost. Voor de gemeente Den Haag was dat reden om de relschoppers het jaar daarop op wintersport te sturen; dat was uiteindelijk goedkoper. Bij jou wakkerde het je politieke interesse aan. In 1992 maakte je de overstap naar de rechtsprekende macht. Je werd officier van justitie in Rotterdam. Later werd je ook rechter in Den Haag en vicepresident van de rechtbank in Rotterdam en Amsterdam.

Vanaf 10 oktober 2012 kwam daar de derde macht, de wetgevende macht, bij. Wat je aansprak in het Kamerlidmaatschap was dat je, in jouw eigen woorden, heel concreet kunt werken aan oplossingen. "Het zit in mijn aard om me met van alles en nog wat te bemoeien", zei je in een interview. En: "Ik wil iets maken en de mogelijkheid hebben om dingen anders te laten lopen." Dat resultaatgerichte stond soms op gespannen voet met de oppositierol die het CDA onder het huidige politieke gesternte vervult. Dat vind je lastig, maar je realiseert je ook dat het bij het spel hoort. Dat je de hele justitieketen hebt doorlopen, heeft je veel gebracht als woordvoerder op het terrein van de politie, het Openbaar Ministerie, terrorisme en de rechtspraak. Daarnaast was je woordvoerder vreemdelingen- en asielbeleid.

In totaal staan er 71 moties op jouw naam. Je hebt 70 moties medeondertekend. Een daarvan had te maken met die andere grote passie van je: voetbal. Je deed het voorstel om onderzoek te doen naar mogelijkheden om een groter deel van het voetbalgerelateerde geweld via het strafrecht te behandelen. De motie is verworpen, maar je deed het toch. Om de serie cijfers af te maken: je diende 100 sets schriftelijke vragen in en je hebt dertien keer het mondelinge vragenuur gehaald. Vaak ging het over de politie of zware criminaliteit, maar ook over de gevaren van shisha, niet te verwarren met SiSa overigens.

Uniek is ook dat jouw jongste zoon, Benjamin, een plek in onze parlementaire geschiedenis heeft gekregen. Je hebt dat ook in je brief genoemd. De minister van Veiligheid en Justitie noemde hem expliciet tijdens een debat over de reorganisatie bij de Nationale Politie. Hij was er niet aan toegekomen om een cadeau voor je te kopen maar vereeuwigde Benjamin in de Handelingen.

Je staat bekend als iemand die waarde hecht aan goede onderlinge verstandhoudingen, zowel met collega-Kamerleden als met het ambtelijk apparaat. Dat gold voor jouw werk in de commissie voor Veiligheid en Justitie, waarin je pleitte voor meer gezamenlijke werkbezoeken, en voor je deelname aan de parlementaire enquêtecommissie Woningcorporaties. Mensen vonden het prettig om je erbij te hebben. Je bent oprecht geïnteresseerd in de ander, maakt af en toe een goede grap of tovert een rolletje pepermunt of Italiano's uit je binnenzak. Dat versterkt de chemie, die zo noodzakelijk is als je samenwerkt aan zo'n groot intensief project.

Mooi is een citaat van Peter Hendriks, een gastauteur van de website Follow the Money, die het werk van de enquêtecommissie volgde: "Ik zit hier. Vooral Peter Oskam viel op. Hij heeft een studentikoze kuif en als hij praat, knijpt hij zijn ogen een beetje dicht. Oskam heeft absoluut een soort star quality."

Beste Peter, je was politieagent, officier van justitie, rechter en niet te vergeten scheidsrechter, maar je hebt er nooit een geheim van gemaakt dat jouw ambities elders liggen. Al lang heb je de wens om burgemeester te worden, om misschien nog wat concreter te werken aan oplossingen, om iets te maken, om dingen anders te laten lopen. Die wens gaat nu in vervulling. Je wordt burgemeester van Capelle aan den IJssel. Namens de hele Kamer wens ik je daarbij veel succes. Het ga je goed!

De **voorzitter**:
Op de tafel van de Griffier ligt een lijst van ingekomen stukken. Op die lijst staan voorstellen voor de behandeling van deze stukken. Als voor het einde van de vergadering daartegen geen bezwaar is gemaakt, neem ik aan dat daarmee wordt ingestemd.

(Applaus)